

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Octava. De gaudijs huius diei, & deuoto obsequio Iesu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

Ct. 2.

le? Væ tibi, si ab illo recesseris: & bene tibi, si toto corde ad eum accesseris. Accede cum fiducia, ad thronum gratiæ eius: quia licet pauper sit rebus, sunt tamen in ipso omnes thesauri sapientiæ & scientiæ Dei reconditi. Para proinde labia munda ad osculandum, oculos lava lachrymis ad videndum, purga manus ad tangendum, expande brachia ad amplexandum, flecte humiliter genua ad adorandum. O si haberes nunc scrinium mundum, pulchre auro ac gemmis undique decoratum, ut in eo reponeres Deum puerum natum: Sed nullum est scrinium tam aptum & dignum, ad recipiendum Deum puerum, sicut cor tuum ab omni malitia purum. Ipse enim non requirit exteriorem ornatum, sed quod exterioribus ornamentis mysticè signatur, hoc est sibi valde charum & gratum.

9. Sed quomodo apta eris, ad dignè recipiendum eum? Nigra es & deformis, & ille pulcher nimis & decorus. Quid facies? Recedere ab eo non expedit, & accedere illota facie non decet. Quomodo mundaberis, multis irretita vitijs? Sed noli nimis vereri, nec de plagis tuis desperare. Displiceat tibi, quod talis sis. Deste maculas culpæ. Ablue intima contritione reatus conscientiæ, & pete ab eo oleum misericordiæ, largitionem plenæ indulgentiæ, ac restitutionem novæ gratiæ. Non eris desperata, quamvis valde maculata. Puer iste scit immunda purgare, nigra candidare, turbulenta serenare, amara dulcorare, grauiâ lenigare, & omnia vitiosa extirpare, gaudium & pacem cordis citò præstare. Talis est, qui maculari non potest: cuius attactu morbidi sanantur, & convalescunt infirmi. Nunc ergo para illi ab intus pulchrum præsepium, in quo reponas Iesum Dei filium.

OCTAVA.

De gaudijs huius diei, & deuoto obsequio Iesu.

Abac. 3.

1. **G**AVDENS gaudebo in Domino, & exultabo in Deo Iesu meo. O dulcissime Iesu & amantissime puer, gaudium meum & corona mea, tibi cātare & iubilare desiderat anima mea. Sine me vnum lætum diem tecum peragere, & spiritalibus gaudijs hunc sanctum diem expendere. Licet enim brevis sit dies & transitoria nox natalis tui, materia tamen exercendæ deuotionis magna est, & velut indeficiens ignis in altari. Opto ergo hunc diem fore longiorem, & me solito in eo deuotiorem: ut feruor non transeat cum tempore, sed magis augeatur sedula meditatione. O dies lætitiæ, dies Regis æterni, noli me tam citò relinquere, sed esto mihi causa gaudij perpetui. O quando veniet dies illa, cui nox non succedit, quæ tēporum vices nescit, sed semper lucet & diescit. V-

bi

bi facie ad facie videtur Deus. Vbi perfecte amatur & laudatur Iesus. Vbi nunquam distrahitur ab illo cogitatio, nec inquinatur cordis affectio, sed est ipse omnia in omnibus. Propter illam æternitatis diem, ista temporalis colitur: & vt ibi semper cum Iesu viuerem, voluit ipse hic vnus esse mortalium.

2. O venerande & summe amande Iesu: O dulciter amplectēde, digne adorande, & semper prædicande puer illustrissime: Tu es vnicus dilectus meus, præ omnibus & super omnia exquisitus. Cui me debeo totum, & quicquid adijcere vel desiderare possum, non est satis ad votum. Tu enim excellis totum. Et quicquid capere possum vel dare, penè nihil est, & minus quàm modicum. Ego scio & credo fideliter, quia propter me huc venisti, propter me hic poni humiliter voluisti. Fecisti enim hæc omnia propter meam æternam salutem, & propter tuam immensam charitatem mihi charius commendandam.

3. O quantum te teneor diligere; quantum laudare & benedicere, cum Angelis & Archangelis, cum sanctis & omnibus bonæ voluntatis hominibus: quia pro me incarnatus es, & homo factus. Mirum, si vnquam poterit à te cogitatio mea auolare; & post tuæ dulcedinis gustum, ad aliud quicquam diuertere. Verè tu es manna absconditum, omne habens in se delectamentum, & omnem vincens alienam suauitatem. Tu paradus voluptatis. Tu hortus deliciarum. Tu fons sapientiæ, sol iustitiæ, lux mundi, gaudium cæli, pax cordis, solatium animæ; spes in tribulatione, refugium in tentatione, auxilium in omni necessitate. Tua præsentia, gaudium mihi facit, tua absentia luctum sæpe parit. Hoc autem totum amor facit, qui extra non finit amantem quiescere, sed aut lætari in te, aut dulciter pro te flere compellit. Quis me huc adduxit, nisi amor? Et quis de cælo te traxit, & ad me inclinavit, nisi amor? O amor & amor, quàm dulcis & fortis est hic amor! Inde fit tam ingens intus clamor, & tam vehemens nascitur ardor: cui nihil sapit nec libet, nisi Iesus æternus amor. Iste facit mundum contemnere, & omnia tanquam nihilum reputare. Iste facit propria relinquere, & sub iugo obedientiæ viuere. Iste facit delicias carnis respuere, & laborem pœnitentiæ ardentè appetere. Ille facit tumultus sæculi fugere, & Deo in silentio vacare. Iste facit mundo mori, & soli Deo viuere.

4. Amor Iesu trahit cor meum ad præsepium, & vult, vt ei exhibeam deuotum obsequium. Et nunc quid faciam dilecto puero Domino Deo meo, paruulo pro me facto? Nunquid mei indiges, qui cælum & terram ad nutum possides? Etsi mei seruitij nõ eges, ego tamen tui indigeo; cui seruire teneor pro posse; cū mihi gratia

gratia

gratia & virtus semper ex te crescat, & totum bonum meum ex te pèdeat. Vtinam possem aliquid agere tibi acceptabile, hoc enim mihi esset valde desiderabile. Etsi in carne tibi ministrare non potui, nec ad hoc dignus fui admitti; in spiritu tamè cuncta agere possum affectu cordis, & studio bonæ voluntatis. Nā & fratribus meis, pro nomine tuo seruiendo, multa implere possum pietatis opera, quæ tu reputas quasi tibi facta.

5. Siquidem deuotionem meam, erga tuam sacram infantiam, excitare cupio verbis amariis. Certè ab hinc non ibo, sed hic iuxta te sedebo, & contemplantor interdum amabilem faciem tuam, vt sic melius meam obliuiscar miseriam. Hic meditabor in mandatis tuis, & exercebor in mirabilibus tuis. Hic subleuabor à terrenis, & cælestibus associabor. Hic cogitabo dies antiquos, & annos æternos in mēte habebō. Hic cōsiderabo nouissima mea, & annos meos in gemitibus. Hic placabo faciem tuā precibus, & iudicem meum deprecabor. Hic memor ero operum tuorum, & innumerabilium beneficiorum humano generi collatorum. Hic inueniam cor meum; hic relinquam me totum. Melius est enim; vt cor meum Iesus habeat, quàm ego; quia cum illo est in pace, mecum autem in inquiete. Hic dormiam, hic requiescam, & suavis erit somnus meus. Hic media nocte surgam ad confitendum tibi, & pro delictis meis deprecabor. De manè enigilabo ad te, & nomini tuo cantabo tota die. Si exiero dicā. Citò reuertar; & si diu tardauero, veniam impetrabo. Iterum orabo, & faciem tuam placabo, nec gratias agere cessabo. Surgam in admiratione magna, & laudabo mellissimum nomē tuum benedictum in secula. Sedebō iterum in paupertate mea, sciens quod nō sum dignus nec sufficiens cogitare tam ineffabilia bona, super omnia desiderabilia mundi suauia. Deinde reuerenter te adorabo, & omnia bona tua tibi præsentabo: volens & cupiens, vt omnia opera tua te laudent, quamuis plenè te laudare nequeant. Propterea rogo, vt te ipsum tu ipse laudes: quia nisi te ipsum laudaueris, nunquam eris plenè & dignè laudatus. Lauda nunc anima mea Dominum, lauda Deum tuum Sion. Lauda Iesum saluatorem, & si perfectè laudare non potes, tamen ex parte pro viribus tuis laudare ne cesses.

6. Laudabo te Iesu bone, dulcis puer & amande in vita mea: psallam Deo meo, quamdiu fuero. Tu enim inuitasti me ad tuum sanctissimū præsepe, in quo dignatus es pro me indigno iacere. Quis me hinc possit abducere? Nemo Domine Iesu: quia dilectus meus es tu, à quo nolo separari in æternū. Manebō igitur hic in seruitio Domini mei, & Domine meæ sanctæ Mariæ, & sancti Ioseph nutritoris tui, si forte opus sit aliquid ministrare. Faciam
ignicu;

igniculum, conffabo diligenter, parabo mensam, & aquam ap-
portabo. Mundabo aream, scopabo domunculam, rimas ob-
struam & foramina, propter vim ventorum & pluuiam. Ster-
nam hoc nobile & regale praeseptum, componam decenter in eo
fenum vel stramina, quia non sunt hic aliqua preciosa linteami-
na. Dehinc rofas colligam & lilia, flores afferam & gramina;
adornabo hoc sanctum cunabulum, quod mihi non sordet vt
stabulum, sed magis delectat, quam imperiale palatium. Ape-
riam etiam fenestram, vt claritas diei intus fulgeat, & sancti An-
geli desuper inuolent; atque totam hanc domū dulci iubilatione
repleant. Ianuam cautē custodiam, ne Herodes intret ad per-
dendum puerum, quem suscepi fideliter custodiendum. Nam
prius me paterer occidi, quam sacrilegas manus in illum mitti.
Et si necesse fuerit fugere, & ille sic voluerit habere, ero paratus
etiam in Aegyptum transire.

7. Venientibus autem pastoribus cum gaudio eis aperiam, & in
hac summi regis aulā introducā. Ipsi sunt enim quibus Angelus
istud mysterium nuntiauit, & ad visitandum direxit: quos de-
uotio adduxit, & diuina laudatio reduxit. Dehinc aduentanti-
bus sanctis Magis ab Orientis partibus, alacriter occurram tam
honestis hospitibus, regibus & comitibus; salutatisque reueren-
ter (vt decet) omnibus, inuitabo eos ad ingressum huius curiae;
ad videndum faciem regis & reginae, cuius signum fulget in caelo
mirabile. Cum intrantibus introibo, cum adorantibus adorabo,
cum offerentibus me ipsum offeram ex toto; & quicquid habere
potero, hoc totum dabo in holocaustum Domino. Illis autem
reuerentibus ad propria, ego manebo hic in curia, & seruam
Domino meo regi, suaeque benedictae matri perpetuae & glorio-
sae Mariae virginis. Nullus me de hac curia reuocare poterit, nulla
bulla, nulla autoritas, nulla dona vel promissio auertere. Hic
statuam testamentum meum, hic firmabo pactum aeternum,
hic viuam, hic moriar, & erit totum factum.

8. Placeat tibi obsecro Domina mea sancta Maria, vt sim in
obsequio tuo filijque tui Domini mei, cum omni deuotione &
reuerentia. Magis enim delector hic esse, & vobiscum mendicare
quam cum regibus & mundi principibus delitieri. Quod si ne-
cesse fuerit etiam mendicare, exhibeo protinus, & sufficienter
mendicabo vobis. Et si nemo voluerit aliquid dare, rogabo san-
ctos Angelos suppliciter, & illi nobis de caelo ministrabunt suffi-
cienter. Nam pro pane terreno, pluet nobis manna caeleste. O
Iesu manna cordium, habens in se omne delectamentum. Tu es
cibus noster, & solatium. Affectus deuotionis hic loquitur, &
optimē sapit amanti, quicquid hic coquitur. Obsecro quoque te
O
venc-

venerande pater Ioseph, (qui ita appellaris pro dignitate ministerij tui, & occultatione sacri secreti) quatenus me digneris in adiutorium admittere, iube aliquid afferri pro solatio matris & pueri, ego ero paratus ad obsequia huiusmodi.

9. O si sciuissem quando huc primum venistis, iuissem utique vobiscum, & bouem vel asinum duxissem. Mantellum Dominae meae, vel sacculum Ioseph, per tantum viae spatium liberet portassem, aut etiam hospitium procurassem. O utinam tam propè fuisset, ut sanctos Angelos cantare audiuisset, & hoc gaudium magnum mihi nuntiatum fuisset. Eia, quàm lætanter & festinanter vsque Bethleem transissem, & ipsos pastores si potuissem, citius præcurrissem; ut sic Dominum meum natum primus videre meruissem: & si illi reuerterentur ad gregem suum, ego tamen permansissem apud Deum puerum. Maluissem omnes oves relinquere, quàm Iesum meum deserere; aut etiam totum gregem vendere, ut inde Dominum meum cum sua familia pascerem. Sed non est omnibus datum videre Verbum Dei incarnatum, & tam innocenter in præsepio collocatum. Omnibus tamen pro nunc est prædicatum, & toti mundo propalatum: ita ut si quis credere voluerit, & saluari petierit; atque integro & puro corde ad hunc puerum accesserit, omnium peccatorum suorum remissionem ab eo accipiet, & vitam æternam post hanc mortalitatem (ipso donante) possidebit. Amen.

N O N A.

De desiderio videndi & osculandi Iesum.

Cant. 2.

I. **O**stende mihi faciem tuam: *Sonet vox tua in auribus meis: ut enim tua dulcis, & facies tua decora.* Hæc sunt verba amantis animæ ad te, dulcissime Iesu Christe. Sed obsecro te puer bone, ut mihi peccatori cõcedas, etiã hæc verba in desiderio animæ dicere. Quando enim potero satiari, de te cogitare & loqui? Tu enim salutare vultus mei, & Deus meus. Ostende ergo mihi faciem tuam, & salva erit anima mea. Quotiescunque tristis fuero, aspice in me, & consolabitur anima mea. Tu enim spes mea, à iuuentute mea, & vsque in senectam & senium, ne derelinquas me. O quàm amabilis & suavis factus es hominibus, pro quibus dignatus es puer paruulus fieri. Nam tali amore me trahis ad te, & constringis vehementer in tua dilectione.

2. O dulcissime & amantissime puer Iesu, dignare mecum hodie parumper solari. Anima mea diligit te, quia tu prius dilexisti me. Propter nimiam enim charitatem tuam, & incomparabilem dulcedinem quam ad me gessisti de illa occulta habitatione cælesti, ad visitandum & consolandum me, in carcerem

huius